മയിൽപീലി
ത്രൈമാസിക
ബാലഭാരതി
ഷാർജ

ഉള്ളടക്കം

Sl		P.No
1.	ലേഖനം – മയിൽപീലി - മാനിക ദാമോദർ	3
2.	ആരാമം – മയിൽപീലി – ജയലക്ഷ്മി സുരേഷ്.	4.
3.	കവിത - കണ്ണുനീർ തുള്ളി - ശ്രീ. പ്രസാദ് ജി.കെ.	5.
4.	ചിത്രരചന – അനന്യ ടൂർബാർ	6.
5.	ലേഖനം - THE UNMATCHED CLASSIC - ദിവ്യ ബാബു.	7-8
6.	കാർട്ടൂൺ - അന്നത്തെ കാലം ഇന്നത്തെ കാലം - നന്ദിത ആനന്ദ്	9.
7.	കവിത - TIME TO PLAY - ഗായത്രി സനൽ നായർ	10.
8.	ലേഖനം - രാമായണം; വൃദ്ധസദനങ്ങളുടെ കലവറ.	11.
9.	ചിത്രരചന - ദേവി	13.
10.	ചെറുകഥ - പ്രണാമം - ഭരത്	14.
11.	ചുമർചിത്രരചന. ശ്രീ ഗണേശൻ - മനു ജി.കെ.	25
12.	നിരൂപണം - ആവണിമാസ കുരുതി - ഷുറുള്ളിയരാൻ	26
13.	കഥ - MY TIME MACHINE - അർജുൻ ആനന്ദ്.	30
14.	ലേഖനം - ഒരു അവധിക്കാലം - ശ്രീ. പ്രസാദ് ജി.കെ.	32.
15.	ചിത്രരചന - സാന്ദ്ര.	35.
16.	ചിത്രരചന - സാന്ദ്ര സജി നായർ	36.
17.	ചിത്രരചന - സംഗീത സജി നായർ	37
18.	ചിത്രരചന - അഭിജിത്ത്	38.
19.	ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് - ചെപ്പിലെ കാലത്ത് - അനാമിക രാജേഷ്.	40
20.	കഥ - ചിത്രശലഭമിത്രം - പൊന്നു. അനന്തനാരായണൻ	44
21.	കഥ - സ്വർണ്ണപ്പുഴുവും സ്വർണ്ണ പക്ഷികളും - ശ്രീലക്ഷ്മി.	47.
22.	കവിത - മഞ്ഞിൻകുളിർ - ശ്രീലക്ഷ്മി ശിലകം.	50.
23.	ലേഖനം - THE UNSUNG HEROES - ദിവ്യ ബാബു.	51.
24.	കഥ - കാർമേഘങ്ങളിലൊരു കാർണിവൽ - ജയ നജസ്.	52.

പത്രാധിപ ലേഖനം.

മനുഷ്യൻ പരക്കം പാച്ചിലിലാണ്...

ഇന്നോ നാളെയോ, നീർക്കുമിള സമാനമായ ജീവിതം മാഞ്ഞു പോകുമെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കിയോ അല്ലാതെയോ എന്തൊക്കെയോ വെട്ടിപ്പിടിക്കാനുള്ള പരക്കം പാച്ചിലിൽ..

അതിനിടയിൽ മറന്നു പോകുന്നു...

പിറന്ന മണ്ണിനെയും, സ്നേഹിക്കുന്ന മനസ്സുകളെയും.. പ്രകൃതിയെയും, സഹജീവികളെയും സ്നേഹിക്കുകയും ഭാരത സംസ്കൃതിയെ നെഞ്ചേറ്റുകയും, അതിന്റെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യ വൈവിധ്യതയിൽ പുളകം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കാൻ ബാലഭാരതി നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമാണ് ഈ കൈയെഴുത്ത് ത്രൈമാസിക.

മയിൽപ്പീലി കണ്ണിലൂടെ തന്നിലെ ചിന്താശകലങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുകയും അതിലെ നന്മകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അക്ഷരങ്ങളായും, ചിത്രങ്ങളായും താളുകൾ നിറച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം പീലിവിടർത്തുകയാണിവിടെ.

അക്ഷരത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും ലോകത്ത് ചുവടു വെച്ചു കയറിയ തുടക്കക്കാരുടെ പരിശ്രമങ്ങളും, ഇരുത്തം വന്നവരുടെ പൊരുത്തമുള്ള ആശയങ്ങളും ഭാവി വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ സുന്ദരസൃഷ്ടികളും നിറയുന്ന ഈ "മയിൽപ്പീലി" ഭഗവദ്പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

- മണി. കെ. ദാമോദരൻ.

മയിൽപീലി - ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ആശംസകൾ

നമസ്തേ;

മയിൽപീലി ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരായി ഈ ലോകത്ത് ആരും തന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. ബാല്യം എന്നും നമുക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ജന്മ സഹജമായ വാർദ്ധക്യത്തിലും ജരാനരകൾ ബാധിക്കാത്ത ബാല്യത്തിന്റെ മനസ്സുമായി പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് ഓരോ ഭാരതീയനും. ബാല്യത്തിന് നവരസങ്ങളിൽ എന്നും അദ്ഭുതഭാവം ആണ്.. മഴയുടെ കുളിരാണ്... നിശാഗന്ധിയുടെ സുഗന്ധമാണ്... കണ്ണന്റെ കുസൃതിയാണ്... മയിൽപീലിയുടെ നിറമാണ്...

നാളെയുടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ അമൂല്യകലവറയാണ് പുതുതലമുറകൾ.. അവരിൽ പുതുമഴയിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്ന മണ്ണിന്റെ മണവുമായി, സ്വപ്നങ്ങളുടെ പുതുനാമ്പുകൾ കിളിർത്ത് ഒരു വസന്തമായി, കാൽപനികതകൾക്കും അപ്പുറത്ത് അവർ മാറ്റത്തിന്റെ ശംഖൊലികളായി മാറാൻ നമുക്കേവർക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ....

സ്വപ്നങ്ങൾ ഊടും പാവും നെയ്ത് മഴവില്ലിന്റെ വർണ്ണങ്ങൾ ചാലിച്ച് ഓരോ പുസ്തക താളുകൾക്കും ഇടയിൽ നമ്മൾ സൂക്ഷിച്ച മയിൽപീലികൾ... ആകാശം കാണിക്കാതെ നിഷ്കളങ്കമായ മനസ്സുമായി... അവ

പെട്ടു പെരുകുന്നതും കാണാൻ നമ്മുടെ സുപ്രഭാതം
കാത്തിരിക്കുന്ന നമുക്കെവർക്കും നേരാം നമ്മുടെ
പുതുതലമുറകൾക്കും അതേ ദിവ്യമായ
അനുഭൂതികൾ ...... ആശംസകൾ ......

ജയ്ഹിന്ദ്....

ജയലക്ഷ്മി സുരേഷ്കുമാർ

കണ്ണുനീർ തുള്ളി

അനുവാദം ചോദിക്കാതെ
ഒഴുകിയകന്നു ഞാൻ
നിൻ ഹൃദയത്തിൻ നൊമ്പരമായി
മൗനമായി നനവുള്ള ഉപ്പുരസമായി-
വീണുടഞ്ഞു ഞാൻ
ആരും കാണാതെ മണ്ണിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നു
നിൻ ഹൃദയ സ്പന്ദനത്തിൻ വേദനയായി
നിന്നാത്മാവിൻ നൊമ്പരം തേങ്ങലായി
നിൻ കൺകളിൽ ഞാനെത്തി
നിന്റെ നീർ പ്രവാഹത്തിൽ
ഞാൻ തുള്ളികളായി ഒഴുകി നടന്നു
ആർക്കും തടയുവാൻ കഴിയാത്ത-
നീർ തുള്ളിയായി.

ടി. അശോക്
ടിക്കോ

Grade 2, Ambadi

NAME - BHAVYA BABU
BBNAME - SABIRI
SCHOOL NAME - GOEHS SHJ
CLASS - 10th

THE UNMATCHED CLASSIC

'Sarvopanisado gavo dogdha gopala-nandanah
partho vatsah sudhir bhokta dughdam gitamrtam
mahat'

If anyone ask's me what is my favourite hobby without any doubt I will say reading. Reading is my world. I read all sorts of books, but books which are very interesting have always inspired me. But if you ask me if there is any book which have influenced me alot without any further doubt I would 'The Bhagavad Gita'. The only book which influenced my body and soul deeply. When I first got the book I flipped through the pages not understanding anything just looking at the pictures. But slowly I started reading it with concentration I understood that in each line there was so much to know. And that the knowledge given by the book is as deep as a ocean. The Bhagavad Gita had many impacts on me. A major decision which I thought that I should take was that I stopped having pleasure in consuming Non-veg which I still continues to do. A major Question which I would like to ask those people who ask me

Why I took such a decision is that why should the life of a living should be taken for the pleasure of human's for an hour or so? All this made me take this decision. As I wrote above The Gita is like a cow and Krishna is the cowherd boy he is milking the cow. Arjuna is just like a calf, and all the learned scholars and pure devotees are to drink the nectarean milk which includes me (gitamahatmaya 6).

So I conclude by saying that everyone atleast once in their life should really experience the joy of reading The Divine Bhagavad Gita the unmatched classic of all times.

അന്ന കാലം ഇന്ന കാലം

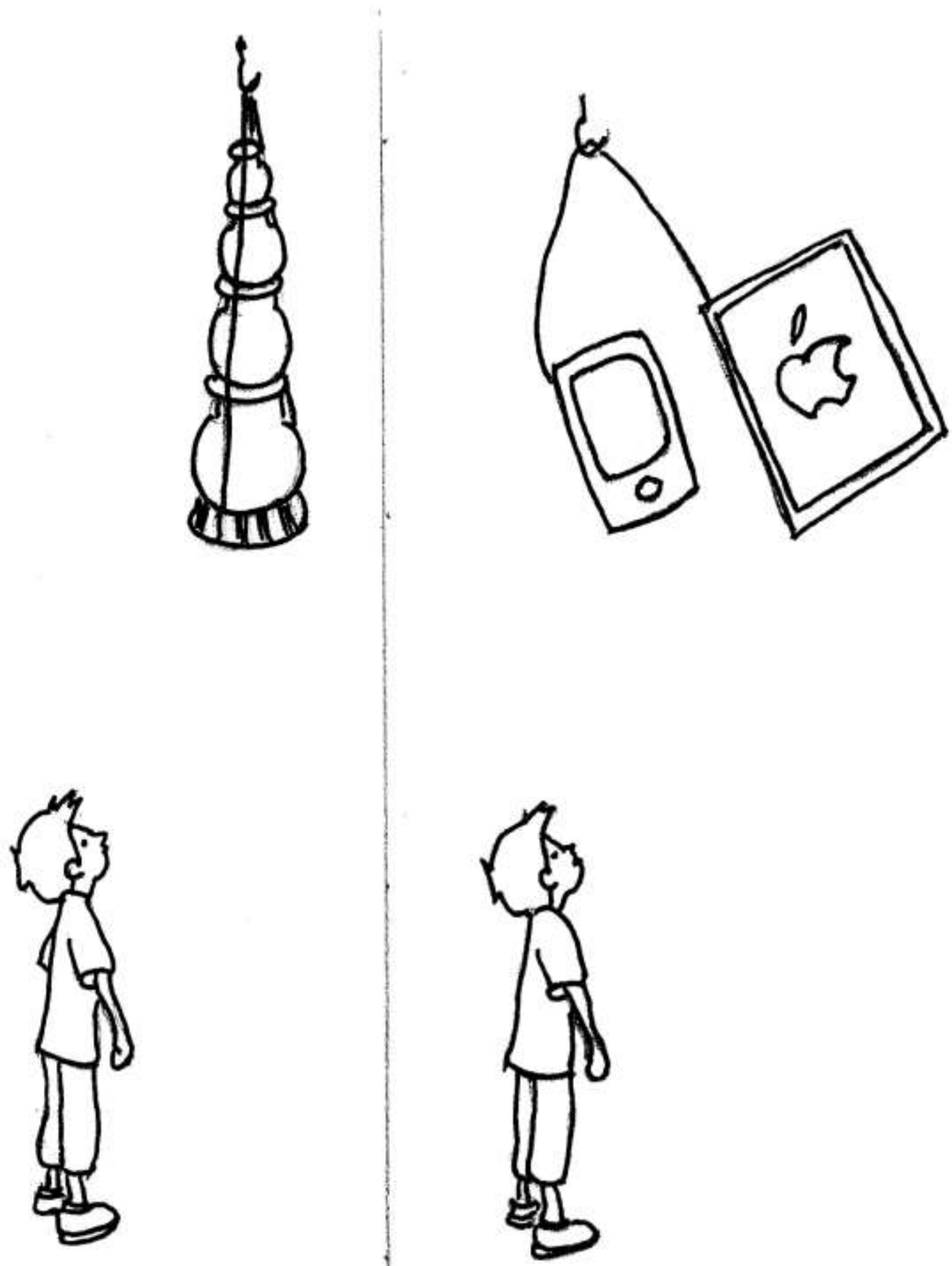

Nandita Anand

Time to play

I like to play,
Even if the sky is grey
OR full of sun's ray

No matter which day
Or weather it is the month of may
I can't wait to play
When on the pillow I lay

But even if my friends
Say I never play with clay.

BY: Gayathri Sanal Nair
Class: V-A School: JSS Private School, DUBAI

രാമായണം - ഹൃദയബന്ധങ്ങളുടെ കലവറ.

ഹിന്ദുസംസ്കാരത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളെ അമൂല്യരത്നങ്ങളാക്കി തീർക്കാൻ പുരാണങ്ങളിലൂടെയും ഇതിഹാസങ്ങളിലൂടെയും നമുക്ക് കഴിയണം. മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ ചിന്തകളെ ഭക്തിയുടെ സാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കുവാൻ, അറിവിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് അലിഞ്ഞു ചേരുവാൻ ഇതിഹാസങ്ങളായ രാമായണത്തിനും മഹാഭാരതത്തിനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സൗന്ദര്യം കാണുന്നവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ആണെങ്കിൽ ഭക്തി അവന്റെ മനസ്സിൽ ആണ്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും അതീതമായ ശക്തിയാണത്.

യുദ്ധമില്ലാത്ത രാജ്യം അതാണ് അയോദ്ധ്യ. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളെ ഇത്രയധികം മനോഹരമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഇതിഹാസം രാമായണം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല. അഭീഷ്ടസാധ്യത്തിനും മനസ്സുഖത്തിനും അപ്പുറത്ത് നമ്മുടെ കടമകളെ, കർത്തവ്യങ്ങളെ കർമ്മയുക്തമാക്കാൻ ശ്രീരാമന്റെ യാത്രയായ രാമായണം നിമിത്തമാകുന്നു. ഭക്തിയുടെ പാരമ്യതയിൽ ആറാടിക്കൊണ്ട് നമ്മൾ അറിയാതെ നമ്മുടെ ചിന്തകളെ മോക്ഷത്തിന്റെ പടവുകൾ പതിയെ ചവുട്ടിക്കൊണ്ട് സപ്തപുരികളിലൂടെ സ്വർഗ്ഗ കവാടത്തിലേക്ക് സുഖനിദ്രയിലൂടെ വഴുതിവീഴുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യായുസ്സിലെ മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയും സഫലമാകുന്നു.

ഹനുമത് പ്രസാദം ഏതൊരു ഭക്തന്റെയും മുക്തി നിയോഗമാണ്. ഒരു ഭക്തൻ എങ്ങനെ ആയിരിക്കണം എന്ന് രാമായണത്തിൽ ഉടനീളം നമ്മളെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രം ഹനുമാൻ ആണ്. ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെ മൂല്യഭാവമായി ഹൃദയത്തിൽ ആവാഹിച്ച ശ്രീരാമദേവനേയും സീതാദേവിയേയും തുറന്നുകാണിക്കുമ്പോൾ ലോകമാനവികത ഒന്നടക്കം ആ വിശ്വരൂപത്തെ നമിക്കുന്നു. അതേ സമയം സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായ ശ്രീരാമദേവൻ പോലും ഹനുമാന്റെ സാമീപ്യത്തിൽ അവതാര ഉദ്ദേശ്യം സഫലീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സാധാരണ മനുഷ്യരായ നമ്മൾ പാപമോക്ഷത്തിനായി, ജീവിത മുക്തിക്കായി മറ്റൊരഭയം തേടേണ്ടതില്ല എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

ഇതിഹാസങ്ങൾ സ്വപ്നതാണ്ഡവമാടുന്ന മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ഭക്തിയുടെ കടിഞ്ഞാണിൽ കോർത്തു കൊണ്ട് നിത്യാനന്ദമായ രാമനാമത്തിലൂടെ ജീവന്റെ തുടിപ്പുകളെ നാളെയുടെ രാമരാജ്യത്തിന്റെ ഉടമകൾ ആവാൻ നമുക്കേവർക്കും കഴിയട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.....

– ജയ് ശ്രീറാം –

ജയലക്ഷ്മി സുരേഷ്കുമാർ

DEVI
4th GIRADE
OUR OWN ENGLISH HIGH SCHOOL
PRAHLADA (BALABHARATHI).

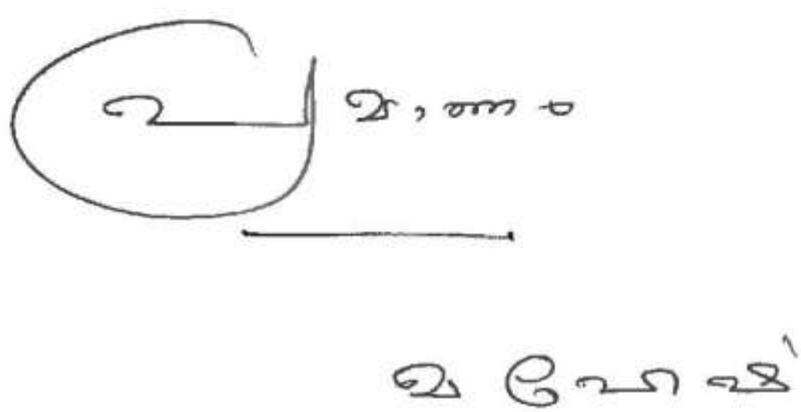
ഉമേഷ്

.... /....

മുംബയിൽ നിന്ന് കേരളത്തിലേക്കുള്ള നേത്രാവതി
എക്സ്പ്രസ്സിന്റെ സെക്കന്റ് ക്ലാസിലെ ബെർത്തിൽ
കിടന്നു കൊണ്ട് അച്യുതൻ കുട്ടി ഓർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു.
അമ്മാവൻ ട്രെയിൻ വരെ ചെന്നിട്ട് സഹായിച്ചതും,
അവരെ ജീവിച്ച നാടിനെയും, പിന്നെ ഓർമ്മയും
മായാതെ കിടക്കുന്ന മനോരമേടത്തിയുടെ മുഖവും
സമയം രാത്രി 11.30. ഇനി കഷ്ടിച്ച് അഞ്ചു മണിക്കൂർ.
ജനിച്ച നാട്ടിലെത്താൻ. അയാൾ തന്നോട് തന്നെ
പല വട്ടം ചോദിച്ചിരുന്നു. എന്നാണ് ഇത്രയും കാലം
നാട്ടിൽ പോകാതിരുന്നത്. എന്തോ പോയില്ല
അതുമാത്രം. നീണ്ട വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇപ്പോൾ
ഈ യാത്ര ... തൊട്ടടുത്തുള്ള ബെർത്തുകളിൽ
പ്രായമായ അമ്മയും ഭാര്യയും മകൻ അശ്വിനും
സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നു. അനുഭവങ്ങളുടെ കയ്പുകളെ
വിഴുങ്ങിയ കാലം ഇന്നലെ അസ്തമിച്ച പൊൻകതി-
രിനെ പോലെ അനക്കമില്ലാതെ കിടന്നു. കാലം
തീർത്ത ഓർമ്മകളുടെ പടവുകൾ ഓരോന്നായി അയാളുടെ
മുമ്പിൽ തുടർന്ന് വീണു. ഇപ്പോൾ അയാൾ അമ്മാവ-
ന്റെ തണലിൽ വളരുന്ന ആ പഴയ അച്യുതൻ കുട്ടിയായി
മാറി...........

തന്റെ വീടിന്റെ കാര്യം അച്ഛൻ ഒരു
പഴയ നായരാണ്. ഓടു മേഞ്ഞ തളം പുരയുടെ
കാണാപ്പുറങ്ങൾ മാത്രം വാഴുന്ന ഒരു മുറിയും
ഒരു കിഴക്കിനിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാര്യം കാലം മുമ്പ്
കിഴക്കേ പുറത്തു കൊണ്ട് തെക്കിനിയും ഒരു മുറിയായി
മാറി. അതിലാണ് കമലാക്ഷി ടീച്ചറുടെ കിടപ്പ്.

... 2 ...

അടുത്തുള്ള സ്കൂളിലേക്ക് തൊട്ടപ്പുറത്ത് താമസിക്കുന്ന അമ്മാവന്റെ മകൾ ലക്ഷ്മിയുമായി നടന്ന് പോകുമ്പോൾ കോലാച്ചി ടീച്ചറുടെ വീടിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തുമ്പോൾ ഞാൻ പലപ്പോഴായും. പലതോ കാര്യ ബന്ധങ്ങളുടെ ഉരുണ്ട കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട പോലെ. പച്ചില പിടിച്ച കാർ ഷെഡിന്റെ പുറം ഭിത്തിയിൽ ചാരിയിരുന്ന് കൊണ്ട് സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന കുട്ടികളെ നോക്കും. ഷെഡിനോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന ചാമ്പമരത്തിൽ നിറയെ പൂവും ഇളം ചാമ്പക്കായും. കിളി കൊത്താത്ത ചാമ്പയിൽ നിറയെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പച്ചക്കും, തൊട്ടാവാടിക്കും മറ്റു പല കാട്ടുചെടികളുമാണ്. വേലിക്കരികിലെ ശീമക്കൊന്നകൾ അതെപ്പോ പിടിക്കാനെന്ന പോലെ റോഡിലേക്ക് ചാഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന കുട്ടികളിൽ ചിലർക്ക് ഒന്ന് കയ്യെത്തി കുലച്ച് നിൽക്കുന്ന ചാമ്പമരത്തിൽ പറിയാതെ സ്വാദാനം കിട്ടാനില്ല. ഭാഗ്യം കൊണ്ട് മാത്രം ഷെഡിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ചാരിയിരിക്കുന്ന ടീച്ചറുടെ തലയിൽ കൊള്ളാതെ പോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ലക്ഷ്യം തെറ്റിയ കല്ലുകൾ ഓടിൽ പുറത്ത് വീണെന്ന് വരാം. അപ്പോൾ കുട്ടികൾ "ഓടിക്കോ" "ദേ കോലാച്ചി വരുന്നേ" എന്ന് കൂകിവിളിച്ച് കൊണ്ട് ഓടുന്നത് കാണാം. ടീച്ചർ അപ്പോഴും ചിരിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കും.

"കൂടാ ഒന്ന് പെട്ടെന്ന് നടക്ക്" അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നും ഒരു മണിക്കൂർ ക്ലാസിന് പുറത്ത് നിൽക്കേണ്ടി വരും". ലക്ഷ്മി വേവലാതിപ്പെട്ട് ഓടാൻ തുടങ്ങും. ഞാൻ അപ്പോൾ വൈമനസ്യത്തോടെ ലക്ഷ്മിയോടൊപ്പം മെല്ലെ നടക്കും. ക്ലാസ്സിലെത്തിയാലും മനസ്സിൽ ചാമ്പമരത്തിനരികിൽ കാർ ഷെഡിന് പുറത്തിരിക്കുന്ന ടീച്ചറുടെ ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ മുഖമാണ്

...3...

പലപ്പോഴും തന്റെ ഈ അമ്മയുടെ ക്ലാസ്സ് ഡയറിയിൽ
കൂടി വീട്ടിലെത്താറുണ്ട്. ഞാൻ ഉറങ്ങി എന്ന് കരുതി
അച്ഛൻ അമ്മയോട് സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ
തന്റെ സ്കൂളിൽ നിന്നുള്ള പരാതികളും കടന്നു വരാറുണ്ട്.
" നീ അവനെ ശ്രദ്ധിക്കണം വേണ്ടാത്തതൊന്നും
പറഞ്ഞു കൊടുക്കരുത്". അതിന് അമ്മ എന്നോട്
വേണ്ടാത്തതൊന്നും പറഞ്ഞു തന്നിട്ടില്ലല്ലോ!
കമലാക്ഷി ടീച്ചർ താൻ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളിലെ ടീച്ചറാ-
യിരുന്നു. നല്ല അദ്ധ്യാപികമാരുടെ സംസ്ഥാന
അവാർഡ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അമ്മയെ ടീച്ചർ
പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും
പറഞ്ഞതായി താൻ ഓർക്കുന്നില്ല. അതിലെന്താണ്
വേണ്ടാത്തതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

" അമ്മേ കമലാക്ഷി ടീച്ചറെന്തിനാ ഈ കാർ
ഷെഡ്ഡിൽ കിടക്കുന്നെ ?" ഒരു ദിവസം അമ്മയോട്
ചോദിച്ചു. " എന്റെ മോൻ അതൊന്നും ആലോചിച്ച്
വിഷമിക്കണ്ട". എന്റെ തലമുടിയിൽ കൂടി വിരലോടിച്ചു
കൊണ്ട് അമ്മ പറയും. " ഇതെല്ലാം ഒരു വിധിയാണ്
മാത്രം കുഞ്ഞാമണി". " വലുതാകുമ്പോ മോന് പലതും
മനസ്സിലാകും"

കമലാക്ഷി ടീച്ചറുടെ ഏക മകൻ കല്യാണം
കഴിഞ്ഞപ്പോ ഭാര്യയോടൊപ്പം ~~ടൗണിലേക്കുള്ള~~
ഒരു ഫ്ലാറ്റിലേക്ക് താമസം മാറി. ഇരിക്കുന്ന വീട്
ഭാര്യയുടെ ഏതോ ഒരു ബന്ധുവിന് താമസിക്കാൻ
കൊടുത്തു. കമലാക്ഷി ടീച്ചറോട് മകൻ പറഞ്ഞത്
അമ്മക്ക് ഇനിയും സൗകര്യവും സമാധാനവും കിട്ടുക
ഒരു അടച്ചുറപ്പുള്ള ഒറ്റ മുറിയിലാണെന്നാണ്.
അതിന് പറ്റിയത് പുതിയ മുറിയാക്കി മാറ്റിയ
കാർ ഷെഡ്ഡ് തന്നെയാണ്. വലിയ വീടാവുമ്പോ
അടിച്ചു വാരാനൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. മാത്രമല്ല
സുരക്ഷിതത്വവും കുറയും.

....4....

ടീച്ചർ ഒന്നും പറയാതെ അപ്പോൾ തന്നെ
ഷെഡ് മുറിയിലേക്ക് മാറി.

പലപ്പോഴും മുടക്ക ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ
കാണാതെ പറമ്പിന്റെ മൂലയിലൂടെ വേലിക്കടയിൽ
കൂടി കടന്ന് കമലാക്ഷി ടീച്ചറുടെ അടുത്ത് ചെന്നിരിക്കാ-
റുണ്ട്. ടീച്ചർ പലപ്പോഴും ഓരോ കഥകൾ
പറഞ്ഞ് തരും. അത് മിക്കവാറും ഏതെങ്കിലും
പുരാണങ്ങളിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിൽ
നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ആയിരിക്കും.

അച്ഛൻ ബേക്കറിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടു വരുന്ന
ഉണ്ണിയപ്പവും, കപ്പലണ്ടി മിഠായിയും ടീച്ചർക്ക്
കൊടുക്കും. അത് മേടിക്കുമ്പോൾ ടീച്ചറുടെ കണ്ണ് നിറയുന്ന-
ത് കാണാം. അവരുടെ ചുളിഞ്ഞ, ശോഷിച്ച കൈകൾ
കൊണ്ട് എന്റെ തലയിൽ തലോടും.

"എന്താ മോന് ഈ അമ്മൂമ്മയുടെ അടുത്ത്
വരുമ്പോൾ അറപ്പ് തോന്നുന്നില്ലേ?" ഞാൻ ഒന്നും
പറയാതെ അവരുടെ ശരീരം ബാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയ
വ്രണങ്ങളിലേക്കും, അവരുടെ വെളുത്ത ചുക്കി-
ചുളിഞ്ഞ കഴുത്തിൽ ചുറ്റുമുള്ള തൊലി ചുരുണ്ട
ചെമ്പിച്ച്, കാക്ക പുള്ളി പോലുള്ള, അരിമ്പാ-
റകളിലേക്കും നോക്കിയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ
അരിമ്പാറയിൽ പിടിച്ച് പതുക്കെ വലിച്ച് നോക്കും.
ടീച്ചർ തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മ വെയ്ക്കും.

"കുട്ടാ" "കുട്ടാ" അമ്മയുടെ വിളി കേട്ടപാടെ
വേലിക്കടയിൽ കൂടി ഒരു പിടിയുടെ കുതിപ്പോടെ
അമ്മയുടെ മുമ്പിലെത്തും.

"നീ എവിടാ കുട്ടാ ഇങ്ങനെ ഒന്നും
പറയാതെ". "ഒന്നും പഠിക്കാനില്ലേ നിനക്ക്?"
പതുക്കെ മിണ്ടാതെ എന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നിരിക്കും

..5..

കമലാക്ഷി ടീച്ചർ തനിക്കായി പെറുക്കിത്തന്ന
കിളി നെല്ലിക്കാ തുടങ്ങി ചാമ്പ പേരക്കയിൽ
നിന്നെല്ലാം. ആ വഴിയിൽ കൂടി ടീച്ചറുടെ വീട്ടിനെ
നോക്കി നടന്ന് കടിക്കാൻ തുടങ്ങും.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ ടീച്ചറുടെ അടുത്തിരിക്കു-
മ്പോൾ അവരുടെ മകനും ഭാര്യയും തന്റെ കുമാരിയും
അവരുടെ മകനും ആ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി വരുന്നതു
കണ്ടു. അവരുടെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരുത്തി ആട്ടം
പറഞ്ഞു. പിന്നീട് പുറത്ത് പാർക്ക് ചെയ്തിരു-
ന്ന വണ്ടിയിൽ കയറിയിരുന്നു. അയാൾ വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടാക്കി.
പെട്ടെന്ന് ടീച്ചറുടെ അടുത്തേക്ക് വന്നു. എന്നെ
നോക്കി ചിരിച്ചു. "മോനെ, പോട്ടെന്നാ?
അച്ഛനെ". ഞാൻ പറഞ്ഞു. "പിന്നെ, വരും
ഇടയ്ക്ക് ഒന്ന് വിളിക്കും". അയാൾ പറഞ്ഞു
"ഇവിടെ സൂക്ഷിക്കണം. ഈ പൊന്നാക്കിടയിലെ
ചാമ്പക്കിടയിലെ, ഒന്ന് വല്ല ഇളനീരും
കിട്ടും. കൂടൽ വീട്ടിൽ പോരണമെന്നു".
പെട്ടെന്ന് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ ടീച്ച-
റോട് പറയുന്നത് കേട്ടു.

"അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടാ ഞങ്ങളെ ആക്കിയത്; നാട്ടി
ലിറങ്ങിയിരിക്കണം. ഇവിടെ പലർക്കും സ്നേഹമുണ്ട്
ഉണ്ടല്ലോ. നാട്ടുകാരെ ഒന്നും വെറുതെ ഓരോന്ന്
പറയിപ്പിക്കണ്ടാ". ടീച്ചർ മകനെ നോക്കി
പിറകെ ഉള്ളിലേക്ക് നടന്നു.

അച്ഛന് ജോലിമാറ്റം കിട്ടിയപ്പോ
ഴേക്ക് പെട്ടിയിട്ട് ഞാനും അമ്മയും അച്ഛന്റെ
ഒപ്പം യാത്രയായി. വീട്ടിന്റെ നാട്ടുകാർ
അമ്മാവനെ ഏല്പിച്ചു.

... 6 ...

കമലാക്ഷി ടീച്ചറും , ദേവിയേടത്തിയും , ചാമ്പമരവും എല്ലാം ഓർമ്മയായി ....

വണ്ടി വല്ലാത്ത കുലുക്കത്തോടെ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നപ്പോൾ അയാൾ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്ന് ഞെട്ടിയുണർന്നു. ഇനി ഒരിക്കലും നാട്ടിൽ കാല് കുത്തുവാൻ പറ്റില്ല എന്ന പോലെ യാത്രക്കാർ ഇറങ്ങാനായി തിക്കും തിരക്കും കൂട്ടി. അച്ഛൻ കൂടി ചാടിയെണീറ്റ് പെട്ടികളെല്ലാം സീറ്റിനടിയിൽ നിന്നെടുത്തു. അമ്മയെയും മകൻ അശ്വിനെയും മുമ്പിലും അതിന് പിന്നിൽ ഭാര്യയും അച്ഛൻ കൂടിയും പെട്ടികളുമായി. "ലക്ഷ്മി" "പെട്ടെന്നിറങ്ങണം". "ഇവിടെ കഷ്ടിച്ച് അഞ്ച് മിനിറ്റേ സ്റ്റോപ്പുള്ളൂ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്". ഒപ്പം പഠിച്ച അമ്മാവന്റെ മകൾ ലക്ഷ്മി തന്നെയാണ് അയാളുടെ ജീവിത സഖിയായത്. ലക്ഷ്മി വല്ലപ്പോഴും നാട്ടിലേക്ക് വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മാവൻ മരിച്ചതിന് ശേഷം അതും ഇല്ലാതായി. ഇപ്പോൾ അമ്മാവന്റെ വീട്ടിൽ ലക്ഷ്മിയുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ ദിനേശനും കുടുംബവുമാണ്. അവരുടെ നിർബന്ധം ഒന്നുമാത്രമാണ് ഈ വരവ്. അമ്മ ഒരിക്കൽ മാത്രം ലക്ഷ്മിയുടെ ഒപ്പം വന്നതായി അയാൾ ഓർത്തു. അതൊഴിച്ചാൽ ഇക്കാലമത്രയും തന്റെ ഒപ്പം മുംബയിൽ തന്നെയാണ്. അച്ഛനെ ദഹിപ്പിച്ചത് അതേ നഗരത്തിൽ.

ഒരു വിധം തിക്കിത്തിരക്കി അവർ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങി. ദിനേശൻ കാറുമായി കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ചായക്കാരുടെയും, പത്രവില്പനക്കാരുടെയും, പോർട്ടർമാരുടെയും ബഹളത്തിനിടയിൽ കൂടി അവർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

…7…

നേരം പുലർന്നെന്നിട്ടും ഉറക്കം വിട്ടില്ല.
അച്യുതൻ കുട്ടി അൽഭുതപ്പെട്ടു. തന്നോടൊപ്പം
ജനിച്ച നാടും വളർന്നിരിക്കുന്നു. ചെറിയ ഉപ്പാപ്പുട്ട്
കൂടിയിട്ട് ടാക്സികളും, ആളുകളെ പിടിക്കാൻ
ഒരുവിടങ്ങളിലുള്ള ഇവിടെയും മത്സരിക്കുന്നു.
ദിനേശൻ പെട്ടികളെടുത്ത് കാറിൽ വെച്ചു.
എല്ലാവരും കാറിൽ കയറി. വണ്ടി വിടുമ്പോൾ
അമ്മ പറഞ്ഞു. "ദിനേശാ പോകുന്ന വഴിക്ക്
നിന്റെ അമ്പല നടയ്ക്ക് ഒന്ന് നിറുത്തണം.
നടയിൽ നിന്ന് ഒന്ന് തൊഴുതു പോകാം എല്ലാം"
ദിനേശൻ അമ്പല നടയിൽ വണ്ടി നിറുത്തി.
എല്ലാവരും ഇറങ്ങി അമ്പല നടയിലേക്ക് നടന്നു.
അച്യുതൻ കുട്ടി അതുകണ്ടു അമ്പലം വക
സ്ഥലത്തേക്ക് മാറിനിന്നു. എല്ലാം നോക്കി
കാണുന്നതിനിടയിൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ
അച്ഛനെ കാണാനില്ല. ചെറിയ പരിഭ്രമം കണ്ട്
അമ്മയും ലക്ഷ്മിയും ഓടിവന്നു. ഞങ്ങൾ ചുറ്റുപാടും
മുഴുവൻ നോക്കിയിട്ടും അവനെ കണ്ടില്ല. അതിനിടയിൽ
ദിനേശൻ വിളിച്ചു പറയുന്നത് കേട്ടു.

"ദാ അവൻ അവിടെയുണ്ട്". "അമ്പലം
വക പൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ അടുത്ത്".
അച്യുതൻ കുട്ടിയും ലക്ഷ്മിയും അങ്ങോട്ട് ഓടിച്ചെന്നു.
പിന്നാലെ അമ്മയും ദിനേശനും. ഒരു കാലുമുള്ള
കുട്ടി മുറ്റത്ത് നിൽക്കുന്നു, ഒരു വീൽ ചെയറിൽ
ഇരിക്കുന്ന അവന്റെ അടുത്ത് അവൻ
നിൽക്കുന്നു.

... 8 ....

ഒരു വൃദ്ധന്റെ വൃണം ശുശ്രൂഷമാണ് അമ്മയുടെ ദേഹം നിന്ന് വരുന്ന് തോൾ വരെ കിടക്കുന്ന നരച്ച തലമുടിയും അതുപോലെ തന്നെ നീണ്ട താടിയും, കുഴിയിൽ പോയ കണ്ണുകളും, ഒട്ടിയ കവിളുകളും അയാളെ ഒരു പ്രാകൃത ജീവിയെ പോലെ തോന്നിപ്പിച്ചു. അയാൾ അച്യുതൻ കുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്ക് വീൽ ചെയർ ഉന്തി.

"അച്യുതൻ കുട്ടിക്ക് എന്നെ മനസ്സിലായോ?" അയാൾ അച്യുതൻ കുട്ടിയുടെ പ്രായമായ അമ്മയെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു. "മോനേ, അമ്മയെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഉറപ്പിച്ചു എന്ന് മാത്രം".
"ഞാൻ ബാലകൃഷ്ണൻ". "ഒരു കമലാക്ഷിട്ടീച്ചറെ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ". അച്യുതൻ കുട്ടി എല്ലാം ഓർത്തെടുത്തു. എന്നിട്ട് അയാൾ കുഞ്ഞിനെ ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു. "ഇവൻ അവന്റെ അച്ഛനെ പോലെ തന്നെയാണ്. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ പക്വതയും, പ്രായം ചെന്നവരോടുള്ള അടുപ്പവും. നല്ലതേ വരൂ" എന്നിട്ട് അയാളുടെ മെല്ലിച്ച കൈകൾ അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു. "എന്നിട്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു". അല്പനേരത്തെ മൗനം. കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ട് അയാൾക്ക് അച്യുതൻ കുട്ടി ഒരു 500 രൂപയുടെ നോട്ട് കൊടുപ്പിച്ചു.
അയാൾ അതിനെ ദൈവത്തെ എന്ന പോലെ തല കുനിച്ച് രൂപ കയ്യിൽ പിടിച്ച് കൊണ്ട് വിങ്ങിപ്പൊട്ടി.

... 9 ..

വിനോദന്റെ കൂടെ കാറിൽ അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ അവൻ എല്ലാം പറഞ്ഞു..

ബാലകൃഷ്ണന് എപ്പോഴോ ഒരാക്സിഡന്റിൽ രണ്ട് കാലും നഷ്ടപ്പെട്ടു, അങ്ങേരുടെ ഭാര്യ അങ്ങേരെയും, കൂടെ ബോംബെയിലേക്ക് മക്കളെയും കൊണ്ട് വന്ന് താമസമാണത്രെ.

കമലാക്ഷി ടീച്ചർ മരിക്കുന്നതിന് രണ്ട് മാസം മുമ്പ് വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മകന്റെ ഭാര്യയുടെ ബന്ധുക്കളും പോയി. പിന്നെ എപ്പോഴെങ്കിലും ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കൊടുത്താൽ കഴിക്കുക എന്ന മട്ടായി. ടീച്ചറുടെ ഉടൽ എപ്പോഴും കട്ടിലിൽ ചുരുണ്ട് തന്നെയായി. അവിടത്തെ കൗൺസിലറും നാട്ടുകാരും ചേർന്ന് അവരെ ശരണാലയത്തിലാക്കി. പോരുമ്പോൾ ടീച്ചർ എപ്പോഴും നെഞ്ചോടമർത്തി കൊണ്ടുനടന്ന ഒരു ചെറിയ തകരപ്പെട്ടിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ശരണാലയത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ പെട്ടി ഇന്ന് ഇരിക്കുന്ന വീടിന്റെ (വി)ലാസം അവരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് അവരോട് ഇത് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പോലെ മാറ്റിവെക്കാൻ പറഞ്ഞു....

അങ്ങനെ അവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വണ്ടി തിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, പഴയ കമലാക്ഷി ടീച്ചറുടെ വീടിരുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് ഞാൻ കൂടി ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചു..

... 10 ...

വീടും, ഉദ്യാനവും, പൊന്നുമൊന്നുമില്ല, പകരം അവിടെ കുട്ടികൾക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ പാർക്കാണ്. ഉദ്യാനവുടെ മുന്നിലുള്ള ഒരു ബോർഡും കണ്ടു. അതിൽ "അച്ചൂസ് കിഡ്സ് കോർണർ" എന്നെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

രാത്രി ഉറങ്ങുമ്പോൾ അച്ചുവിൽ അത്ഭുതത്തിന്റെ ചിരി ചിരിക്കുന്നത് കേട്ടു. "അമ്മേ പാവമാണല്ലേ?". "എന്റെ കാര്യം ആരും ഇല്ലാതെ കരയുന്നത് കണ്ടിട്ടല്ലേ". അച്ഛൻ കുട്ടി അവനെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് തന്റെ കൈ തണ്ടയിൽ കിടത്തുന്നതിനിടയിൽ പറഞ്ഞു: "മോൻ അതോർത്ത് വിഷമിക്കണ്ട".

"ഇത് ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റ് വരുമ്പോൾ ചെറിയയാണ്. നമ്മൾ അതിൽ ഇടപെടാൻ അവകാശമില്ല"

"കൊടുങ്കാറ്റോ അച്ഛാ". "മോൻ നാമം ജപിച്ച് ഉറങ്ങാൻ ശ്രമിക്കൂ". കുട്ടി അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും സുരക്ഷിത വലയത്തിൽ, മനസ്സിൽ ജപം ചൊല്ലിയായി പതുക്കെ പതുക്കെ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു ....

Manu

ആവണിമാസ കളരി - ചില ചിന്തകൾ

ബാലഭാരതി ചാർജ്ജ് സംഘടിപ്പിച്ച ആവണി മസ കളരി വേനൽ അവധിക്ക് നാട്ടിൽ പോകാത്ത കൊച്ചു കുട്ടികൾക്ക് ഒരു വ്യത്യസ്ത അനുഭവം ആയിരുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങളും, ട്യൂഷൻ ക്ലാസുകളുമായി ഓടിനടക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഒട്ടും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്ന കലാപരമായ വാസനകളെ തിരിച്ചറിയാനും അതിനെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരാനും ഉള്ള ഒരു ദീർഘകാല പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് ഇത് സംഘടിപ്പിച്ചത്. നാടകം, ചിത്രരചന, ക്രാഫ്റ്റ്, നാടൻ പാട്ടുകൾ, ക്രിക്കേച്ചർ എന്നിവയാണ് കളരി പ്രധാനമായും കൈകാര്യം ചെയ്തത്. വളരെ ആവേശത്തോടെ ആണ് രക്ഷിതാക്കളും, കുട്ടികളും ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചതും, പങ്കെടുത്തതും. മൂന്നു മുഴുവൻ ദിവസങ്ങളിലായി നടന്ന പരിപാടികൾ കുട്ടികൾക്ക് എന്നും ഓർക്കുവാൻ ഒരുപാടു നല്ല നിമിഷങ്ങൾ സമ്മാനിക്ക ഉണ്ടായി.

കുട്ടികളുടെ കലാപരമായ കഴിവുകൾ ഒരു വേദിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്ന വിധം വളർത്തി എടുക്കുക എന്നതിനും ഉപരിയായി അവരുടെ ജന്മ സിദ്ധമായിട്ടുള്ള കഴിവുകൾ വളർത്തി എടുക്കുന്നത്, അത് ഏതു മേഖലയിൽ ആയാലും, ഭാവിയിൽ അവരുടെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിലും ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിലും, പൊതു ജീവിതത്തിലും

ഉണ്ടാകുന്ന ഉയർച്ച താഴ്ചകളെ നേരിടാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കും. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നും കൈവരിക്കുന്ന അറിവും, ഓരോ വ്യക്തിയിലും ജന്മനാ ഉള്ള കഴിവുകളും ശരിയായ രീതിയിൽ സമന്വയിക്കുമ്പോഴാണ് ആത്മവിശ്വാസം ഉള്ള ഒരു വ്യക്തി രൂപപ്പെടുന്നത്. പാഠ്യ വിഷയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധ, പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ കാണിക്കാറില്ല. ഒഴിവു വേളകളിൽ എന്തു ചെയ്യണം എന്ന് വ്യക്തമായ മാർഗ നിർദേശം കിട്ടാത്ത ഒരു കുട്ടി, സ്വാഭാവികമായും അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടും. ബാല്യ കാലത്ത് ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള കളികൾ ആണെങ്കിൽ കുട്ടികളിൽ വളരുംതോറും അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അനാരോഗ്യകരം ആയിത്തീരും. തികച്ചും ഉപരിപ്ലവമായ സന്തോഷം മാത്രം തരുന്ന ഇത്തരം വിനോദ രീതികൾ ജീവിതത്തിലെ ഉയർച്ച താഴ്ചകളെ സമചിത്തതയോടെ നോക്കി കാണാനുള്ള മാനസ്സിക വികാസം നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് നല്കുന്നില്ല. പഠനത്തിൽ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തിവരുന്ന കുട്ടികളും, ഉന്നത ബിരുദധാരികളും ആയ പലരും ജീവിതത്തിൽ ചില ചെറിയ തിരിച്ചടികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതിന്റെ കാരണം മാനസികമായ ആരോഗ്യം ഇല്ലായ്മയാണ്.

കുട്ടികളുടെ ഒഴിവു വേളകൾ എങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ ഉള്ള നമ്മുടെ ബോധപൂർവ്വം ഉള്ള ഇടപ്പെടൽ ഉണ്ടായാൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് നമുക്ക് നല്കാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്പാദ്യം ആയിരിക്കും അത്. ഒരു ഉദാഹരണം എടുക്കാം, കുട്ടിക്കാലം മുതൽ തന്നെ കഥാ രചനയിൽ താത്പര്യം ഉള്ള ഒരു കുട്ടി എന്നാൽ, പഠനത്തിലെ തിരക്കു കാരണം പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിൽ ഒട്ടും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പഠനത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഉന്നത ബിരുദങ്ങൾ നേടി ഉയർന്ന നിലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ ചില തിരിച്ചടികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആ സമ്മർദം കുറയ്ക്കാൻ അയാൾ കാണുന്ന മാർഗ്ഗം ഒരുപക്ഷെ മദ്യപാനം ആയിരിക്കും. എന്നാൽ കുട്ടി ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കഥയെഴുതുവാനുള്ള ആ കുട്ടിയുടെ കഴിവ് കണ്ടെത്തി വളർത്തി എടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ മനോഹരമായ ഒരു കഥ എഴുതിയായിരിക്കും ആ വ്യക്തി ഈ ജീവിത സാഹചര്യത്തെ നേരിടുക മത്സരവേളകളിൽ ട്രോഫികൾ നേടുന്നതിനും അവ ഷോ കേസിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി മാത്രം നടക്കുന്ന കലാ പരിശീലനങ്ങൾ ഗുണത്തെക്കാൾ ഏറെ ദോഷം ചെയ്യും.

ഈ ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് ബാലഭാ-
രതി

4

സംഘടിപ്പിച്ച കളരി പോലെ ഉള്ള പരിപാടികളുടെ പ്രസക്തിയും അതിൽ നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യവും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കുട്ടികളുടെ കൂടെ സമയം ചിലവഴിക്കുകയും അവരുടെ കഴിവും കഴിവുകേടും മനസ്സിലാക്കി, കഴിവുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ തന്നെ അവരുടെ കുറവുകൾ തരണം ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കണം. ഭാവി ജീവിതത്തെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ നേരിടാൻ വരും തലമുറയെ നമുക്ക് സജ്ജരാക്കാം.

മുരളീധരൻ പുന്നമണ്ണ.

ആവണി കളരിയിൽ നിന്ന് ചില ദ്രിശ്യങ്ങൾ

My Time machine

It was another day for me. I went to the park near my house as usual to play. But none of my friends had reached. Falling bored I strolled around the park. While walking I saw a watch lying on the ~~pavem~~ pavement. I picked it up. I looked around the park but no one was there to handover. I thought that I should return this to the right owner of the watch and wanted to give it to the ~~right~~ lost and ~~owner of the watch~~ found section of the park. I observed that the time of the watch was wrong. I tried to reset the time. In that fraction of time I thought of an era where there were no watches and mobile phones. I felt that something was happening to me. When I opened my eyes I was in a different place which looked like a forest. There were building, roads and cars. I realized I had gone back to ages. I saw some cave at a distance. I moved In that direction. To my suprise I saw some people who looked totally different. They were wearing animal skin clothes. They had spears and long hair. I got scared by their appearence. They looked very different. I observed that they had no plastics. The things what they had were natural. I could see a river nearby. The caves had no taps. There was

(1)

full freshness around. They were having fruits and food from nature. I recollected it is the year 2015. We boast of a modern ~~era~~ which is fully computerised and ~~autoted~~ automated. We have big buildings, vehicles, robots and what not. We rely on tap water. We feel ~~anxious~~ anxious when rain decreases. We say that the temprature is increasing because of global warming. I now feel that, we have forgotten to live in harmony with nature. The watch started to beep. I looked around and I was back in the park.

Let us learn an important lesson and stop exploiting our nature. Let us preserve and conserve it

By Arjun Anand
Nachiketa
grade 5

(2)

എന്റെ അവധിക്കാലം

കുട്ടികളുടെ ഒഴിവുകാലം എങ്ങനെ അവർക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാക്കാം എന്ന് അച്ഛനും അമ്മയും ശരിയായ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടിക്കാലം ബുദ്ധി വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതിനാൽ അവരുടെ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്തി അതിന് അനുയോജ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പ്രവാസി ജീവിതത്തിനിടയിൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നല്ല ശീലങ്ങൾ വളർത്തി എടുക്കുവാൻ ഒഴിവു സമയം എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. അതിന് വേണ്ടുന്ന ചെറിയ ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇവിടെ.

വീട്ടു ജോലികളിൽ കുട്ടികളെക്കൂടി പങ്കാളിയാക്കുക, വീട്ടുസാധനങ്ങൾ ശരിയായ രീതിയിൽ അടുക്കി പെറുക്കി വെക്കുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുക, വീടും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുവാനും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിലുപരി കുട്ടികളുടെ കലാകായിക വാസനകളെ കണ്ടെത്തി അത് വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ഉതകുന്ന കാര്യപദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുക. ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ കാർട്ടൂൺ പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ T.V.യുടെ മുൻപിൽ കുട്ടികളെ കൊണ്ടിരുത്തി അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനുള്ള C.D.കൾ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് കാണുന്നത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി കുട്ടികളുടെ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചശക്തിക്കും ബുദ്ധിക്കും നശിക്കുകയും അതിന്റെ ചികിത്സക്കായി ആശുപത്രികളിലും കയറി ഇറങ്ങി പൈസ കളയുന്ന നേരത്ത് നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവിക്ക് ഉപയോഗമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ഏർപ്പെടുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സേവന മനോഭാവം ഈ ചെറു പ്രായത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുവാൻ കുട്ടികളെ കൊണ്ട് ചെറിയ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുക തുടങ്ങിയ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇത് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശക്തമായ ഭാവി ശോഭനമാകുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സുരക്ഷിതമായ ഭാവി വളർന്നു വരുന്ന കുട്ടികളുടെ കൈയ്യിലാണ് നിർഭാഗ്യകരമെന്ന് പറയട്ടെ, ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്കൂളുകളുടെ പരിസരങ്ങളിലെ ഷോപ്പുകളിൽ നിന്ന് ലഹരി വസ്തുക്കൾ വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ച് ചീത്ത

P.T.O

ശീലങ്ങൾ ശീലിക്കുന്നതാണ് കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. ഒരു ദുഃശീലങ്ങളുടെ ദോഷവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ശരിയും തെറ്റും ഒരു ചെറുപ്രായത്തിൽ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ഒരിക്കലും ഒരു ദുഃശീലങ്ങൾ പിൻതുടരുകയില്ല. ഒരു കാര്യങ്ങൾ മറ്റു കഥകളുമായോ അല്ലെങ്കിൽ ചെറുകഥയായോ സമൂഹത്തിലെ വ്യക്തികളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് രസകരമായി പറഞ്ഞു നൽകാവുന്നതാണ്. നാം ഒരു വര പേപ്പറിൽ വരച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കുക. അതിൽ കൂടി വീണ്ടും വരച്ചാൽ അത് കൂടുതൽ തെളിയുന്നു. അതുപോലെ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ തവണ ഒരു കാര്യങ്ങൾ പല അവസരങ്ങളിലായി പറഞ്ഞാൽ അവ മനസ്സുകളിൽ അത് എന്നും നിലനിൽക്കും.

നമ്മുടെ പ്രവാസ ജീവിതത്തിൽ മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിയും ഒന്നും കൂടെയില്ല നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനും തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് കുട്ടികളെ നല്ലവഴിയിൽ കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനും. ഒരു പോരായ്മകൾ ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുടുംബങ്ങളിലും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയാണ് എന്ന വസ്തുത കണ്ണാടി പോലെ വ്യക്തമാണ്.

ഒരു കാലത്ത് നമ്മുടെ ഭാരതത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളും അതിൽ കൂടി കിട്ടിയിരുന്ന സംസ്കാര സമ്പന്നമായ വിദ്യാഭ്യാസവും ഇന്ന് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി കുട്ടികളുടെ സദ്‌വാസനകൾ നഷ്ടപ്പെടുകയും എല്ലാം കുത്തിനിറച്ച് വീർപ്പിച്ച ബ്രോയിലർ കോഴിയെ പോലെ വളരുന്ന സമൂഹമാണ് നാം ഇന്ന് കാണുന്നത്. ഭാരതമാതാവിനോടും സംസ്കാരത്തോടുമുള്ള അതിർവചനീയമായ പ്രേമം ഓരോ കുട്ടികളിലും ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. മൺമറഞ്ഞ മഹാന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള മധുരസ്മൃതിയും, സ്വദേശത്തിനും സ്വധർമ്മത്തിനും വേണ്ടി ജീവിച്ചുമരിച്ച പൂർവ്വികന്മാരുടെ കാൽപാടുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനും ലോകത്തിന് വഴികാട്ടുവാൻ ഉതകുന്ന സുശീല സമ്പന്നരായ വ്യക്തിത്വ-

PTO →

(3)

ഉത്തമ വ്യക്തികളെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ ഇന്ന് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകൾക്ക് സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇത് നാം ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

ലോകത്തിലുടനീളം അലതല്ലുന്ന ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മാതൃകയായി ബാലഭാരതി ഇന്ന് കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ ഉണർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ലോകത്തിന് മുഴുവൻ ശാന്തിയും സമാധാനവും എന്ന ആദർശത്തോടെ ചെറുകുട്ടികളിലൂടെ പടിപടിയായി സംസ്കാര സമ്പന്നമായ അറിവും ലോകത്തിന് മുഴുവൻ വഴികാട്ടുവാൻ ഉതകുന്ന വ്യക്തിത്വമുള്ള വ്യക്തികളെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ പോന്നതായ കാര്യപദ്ധതികൾ ബാലഭാരതിയിലൂടെ ഓരോ കുട്ടികൾക്കും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ബാലഭാരതിയിലെ നിത്യജീവിത അനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ്. 'കരദർശനം' രാവിലെ ഉണരുമ്പോൾ സ്വന്തം കൈവെള്ളയിൽ നോക്കി കണികാണുക. 'ഭൂമിവന്ദനം' ഭൂമിയിൽ ചവിട്ടുന്നതിന് മുൻപ് ഭൂമിദേവിയോട് ക്ഷമ ചോദിച്ച് തൊട്ട് വന്ദിക്കുക. 'സ്നാനമന്ത്രം' കുളിക്കുന്നതിന് മുൻപ് സപ്തനദികളുടെയും സാന്നിധ്യം കുളിക്കുവാൻ പോകുന്ന ജലത്തിലുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് സ്മരിക്കുന്നു. 'ഭോജനമന്ത്രം' ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ഹവനം ബ്രഹ്മമാണ്. ബ്രഹ്മമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ ബ്രഹ്മം തന്നെ ബ്രഹ്മമായി സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സകലതും ബ്രഹ്മമായി കാണുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 'സന്ധ്യാവന്ദനം' സന്ധ്യാസമയത്ത് സന്ധ്യാദീപം വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 'ഗുരുവന്ദനം' ഗുരു എന്താണെന്നും ഗുരു സ്മരണ എന്താണെന്നും കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിത്യജീവിതത്തിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിത ഭാഗമായി മാറുകയും ഓരോ ദിവസവും സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നതിന് മുൻപ് അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും മറ്റ് മുതിർന്നവരുടെയും കാലുകൾ തൊട്ട് വന്ദിച്ച് അനുഗ്രഹം വാങ്ങുന്ന വിനയ സമ്പന്നരായ കുട്ടികളെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ബാലഭാരതിയിലൂടെ കഴിയുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കുടുംബങ്ങൾക്ക് സുപരിചിതമാണ്.

ഭാരതത്തിലും അഹന്തയും പകയും വിദ്വേഷവും മൂലം പടർന്നു വരുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ രാത്രി വീഥികളിൽ ചന്ദ്രകിരണങ്ങളായി വെളിച്ചം പരത്തുവാൻ ബാലഭാരതിക്ക് കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നിർത്തുന്നു. എന്ന് പി മോഹൻ: [illegible]

SANDHRA

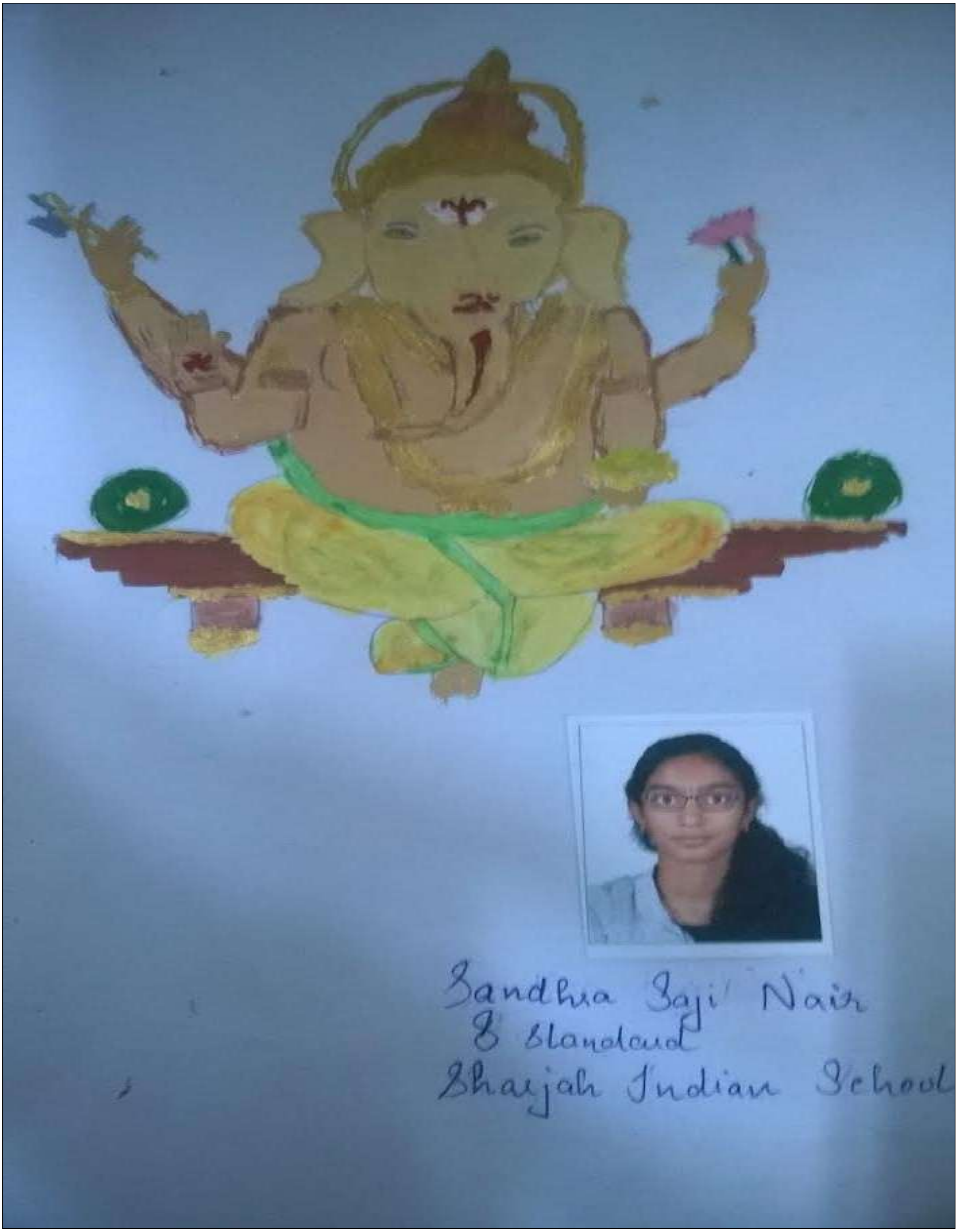
Sandhra Saji Nair
8 Standard
Sharjah Indian School

Sangeetha Saji Nair
3 Standard
Sharjah Indian School

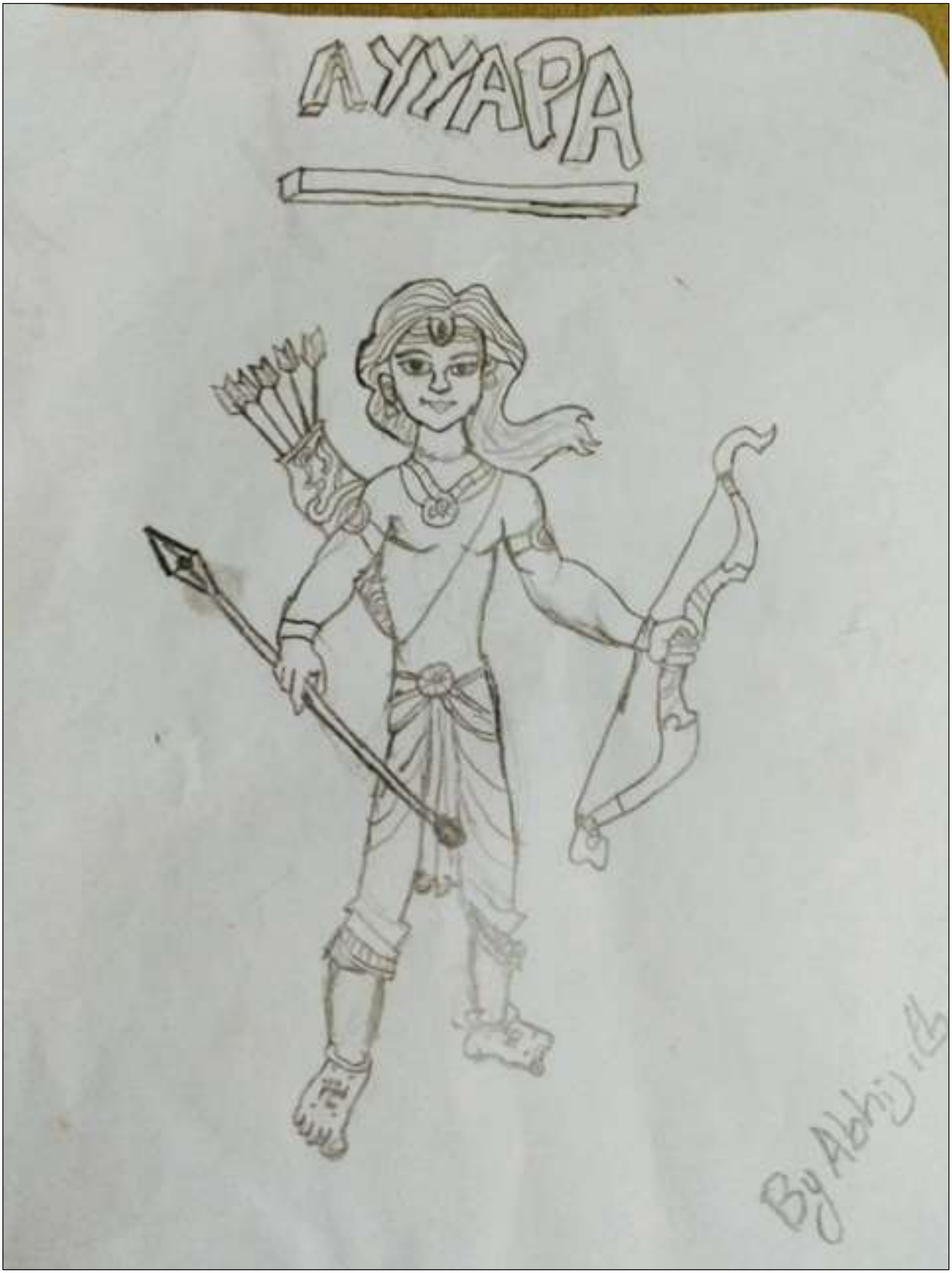
AYYAPA
By Abhijit

KRISHNA
By Abhijith 7N

ചേച്ചിയെ കാത്ത് - അനഘ രാജേഷ്.

അനന്തുണ്ണിയുമായി സന്തോഷം ജീവിച്ച എനിക്ക് എപ്പോഴാണ് മനസ്സിൽ ആ മോഹം തുടങ്ങിയതെന്ന് അറിയില്ല. ചിന്തകൾക്ക് ഭാരം കൂടിയപ്പോഴാകാം... ഉറവ് മൂടി കിടന്നിരുന്ന എന്റെ മനസ്സിൽ കുളിർ മഴയായി തോന്നിയത് എനിക്കൊരു ചേച്ചി എന്ന മോഹം ആയിരുന്നു. അനന്തുണ്ണിക്ക് കിട്ടുന്ന പരിലാളനകളും എന്നെ അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. സൗന്ദര്യമോ, വിദ്യാഭ്യാസമോ... ഒന്നും വേണമെന്നില്ല. സ്നേഹിക്കാൻ അറിയാവുന്ന ഒരാൾ... അതാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ എന്റെ സങ്കടങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുന്ന, Baby കാര്യങ്ങളും മറ്റും കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന ഒരു മൂത്ത സഹോദരി; എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പറ്റാത്തതാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നാലും ഞാൻ മോഹിച്ചു... ചേച്ചിയുടെ ഭാരവും പേറി ഞാൻ കാത്തിരുന്നു.....

①

കാലങ്ങൾ അതിവേഗം കടന്നു പോയി. ദിനരാത്രങ്ങൾ മാറിമാറി വന്നു. ഓണനാളിന്റെ മാധുര്യം നിറഞ്ഞു വീട്ടുമുറ്റത്തെ ചെടികൾ പൂക്കളാൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. നാട്ടിൻ പുറത്തെ ഓണാഘോഷങ്ങൾ നടക്കുന്നു, തുമ്പി തുള്ളലും, തിരുവാതിരയും, കൈകൊട്ടികളിയും ഒക്കെയായി നടക്കുന്നു. അതിൽ എല്ലാം പങ്കാളിയായി ഉണ്ണിയമ്മ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. ക്ഷീണിതയായ ഗാഢനിദ്രയിലേയ്ക്ക് വഴുതി വീണു.

മനസ്സ് വർണ്ണങ്ങളുടെ വിസ്മയ ലോകം നടക്കുന്നു. എന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് പല കാഴ്ചകളും വന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞ അച്ഛനും അമ്മയും അനുജത്തിയുമായി ദൂരയാത്രയ്ക്ക് പോകുന്നു. എന്നെക്കൊണ്ടോ എന്തോ കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. അവരെ യാത്രയാക്കി ഞാൻ എന്റെ ചിന്താസരണികൾക്ക് അഗ്നിപകർന്നു. "കുട്ടിയേ" എന്നുള്ള വിളി കേട്ടാണ് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റത്. മുറ്റത്ത് നിൽക്കുന്ന മഹാബലിയെ കണ്ട് ഞാൻ ഓണം അതിശയിച്ചു. എന്റെ സ്വപ്ന ലോകങ്ങളിൽ വന്നിരുന്ന അതേ രൂപമാണ് ഇത്. ആശ്ചര്യത്തോടെ നിന്നിരുന്ന എന്നെ നോക്കി മന്ദഹാസത്തോടെ അവർ പറഞ്ഞു..

'ചേച്ചിയെ വിളിച്ചു വരുത്തിയിട്ട് എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നു! എന്റെ സന്തോഷത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ അവരെ അകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. "കുട്ടീ ഞാൻ കുറച്ചു ദിവസം ഇവിടെ താമസിച്ചോട്ടെ' ചേച്ചിയുടെ ചോദ്യംകേട്ട് സന്തോഷത്താൽ ഞാൻ തുള്ളിച്ചാടി. അതുവരെയില്ലാതിരുന്നപോലെ ദേവി എത്തിച്ച കൂട്ടായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ കരുതി.

ചേച്ചി എന്നും അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് കുളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ മുടി ചീകിത്തന്ന്, പൊട്ടുതൊടുവിച്ച് എന്റെ കൂടെക്കളിച്ച് എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. എന്റെ കൂടെ കളിച്ച് എന്നെ നല്ല നല്ല കഥകൾ പറഞ്ഞു തരുമായിരുന്നു. എന്നും ഞാൻ ഓർക്കും ഒരു അമ്മയിൽനിന്നു- ട്ടിക്ക് കിട്ടുന്ന സ്നേഹവും, പരിലാളനവും അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു ആ ദിവസ- ങ്ങളിൽ.

പെട്ടെന്നാണ് അലാറം അടിച്ചത്. ഞെട്ടി എണീറ്റ് ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ചേച്ചിയെ കാണാനില്ല. പകച്ചു നിന്ന എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. അമ്മയുടെ നീട്ടിയുള്ള വിളികേട്ടാണ് ഞാൻ കിടക്കയിൽ നിന്ന് നോക്കുന്നത്.

///

ഒരു പാവയെപ്പോലെ എന്റെ അനുജത്തി
ഉറങ്ങുന്നു. എനിക്ക് അവളോട് ഇതുവരെ
ഇല്ലാത്ത ഒരു വാത്സല്യം തോന്നി. ഒരു
ചേച്ചിയുടെ സ്നേഹവും പരിചരണവും ഞാൻ
ഇവൾക്ക് കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ.....ഞാൻ ചിന്തിച്ചു.
അത് എന്താണെന്ന് സ്വപ്നത്തിലെ ചേച്ചി
എനിക്ക് കാണിച്ചു തന്നു. ഇനി അങ്ങനെ
തന്നെ ജീവിക്കും എന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.
വെളുപ്പിനെ കണ്ട സ്വപ്നം ഫലിക്കും എന്ന-
ാണ് അമ്മ പറയുന്നത്. അതുപോലെ മറ്റാരോ-
ടെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഫലവും പോകും എന്നും
അമ്മ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ
വെളുപ്പിനെ കണ്ട സ്വപ്നം ഫലിക്കാൻ..
കണ്ടത് ആ മറ്റാരോടും പറയാതെ എന്റെ
മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചു കാത്തിരിക്കുകയാണ്....
ഒരിക്കലും വരില്ല എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട്...
ചേച്ചിയെയും കാത്ത്...... എന്റെ
സ്വപ്നത്തിലെ ചേച്ചിയെയും കാത്ത്.......

അനഘ രാജേഷ്.
ദ്വാരക ബാലഭാരതി.

IV

പൂതനാമോക്ഷം

- പ്രൊഫ: അനന്തനാരായണ വാര്യർ

ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ ചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്ന ഒരു രംഗമാണ് പൂതനാമോക്ഷം. ദ്വാപരയുഗം മുതൽ ഈ കലിയുഗം വരെ അനസ്യൂതം ഈ രംഗം കൃഷ്ണനോടൊപ്പം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്താണ് ഇതിന് കാരണം. ഒരേ തരത്തിലെ ദുഷ്ടകഥാപാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ പലരെയും നാം ഓർക്കാതെ പൂതനയെ സ്മരിക്കുന്നതിന് ഭഗവാൻ തന്നെയാണു കാരണം. ഇതറിയുവാൻ പൂതനാമോക്ഷം ഒരു പുനർചിന്തനം അർഹിക്കുന്നു. നമുക്ക് പൂതനയുടെ ആഗമനോദ്ദേശം, അവളുടെ പൂർവ്വജന്മരഹസ്യം ഇവയിലേക്ക് ചിന്ത തിരിച്ചു വിടാം.

രാജഭോഗം നൽകുവാനും, പുത്രലബ്ധി വാർത്ത അറിയിക്കുവാനും നന്ദഗോപർ മധുരാപുരിയിലേക്ക് പോയ ഒരു നാളിലാണ് പൂതന അമ്പാടിയിൽ എത്തിയത്. കൃഷ്ണനെ വധിക്കുവാനുള്ള തുടർശ്രമങ്ങൾ കാരണം ആർക്കും അവിടെ പ്രവേശിക്കുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. പൂതന അതിസുന്ദരിയായ ഒരു തരുണിയുടെ വേഷത്തിൽ മുലകളിൽ കാളകൂട വിഷം പുരട്ടി അവിടെ കടന്നുകൂടി. ഈ സൗന്ദര്യധാമത്തെ കണ്ട് ഗോപനാരികൾ അദ്ഭുതത്തോടെ നോക്കി നിന്നു. ചിലർ പറഞ്ഞു ഇവൾ ലക്ഷ്മി ദേവി തന്നെയായിരിക്കും; അപ്സരസ്ത്രീ തന്നെന്നു മറ്റു ചിലർ. മന്ദഹാസവും ലാസ്യചലനങ്ങൾ കൊണ്ടും, പ്രേമമധുരമായ വാക്കുകൾ കൊണ്ടും അവൾ ഏവരുടെയും മനം കവർന്നു കൊണ്ട് നന്ദഗൃഹത്തിൽ കടന്നുകൂടി. യശോദയും, രോഹിണിയും അവളെ സ്വീകരിച്ചാനയിച്ച് ആസനം നൽകി ആദരപൂർവ്വം ഇരുത്തി. കിടക്കയിൽ കൈ കാലിട്ടടിച്ചു കളിക്കുന്ന ഉണ്ണിയെ അവൾ തളിർപല്ലവം കൊണ്ടെടുത്തു മടിയിലിരുത്തി കളിപ്പിച്ചു. മാതൃനിർവിശേഷമായ വികാരത്തോടെ അവൾ വിഷം പുരട്ടിയ തന്റെ മുലകൾ കണ്ണന്റെ തളിർചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ വച്ച് സ്തന്യപാനം

[illegible] തുടങ്ങി. ഉണ്ണി മുലപ്പാലിനൊപ്പം അവളുടെ പ്രാണങ്ങളും കൂടി വലിച്ചു കുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ അവൾ കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ആ കരച്ചിൽ അലർച്ചയായി മാറുവാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. അവൾ അലറിവിളിച്ചു. ഉണ്ണീ... വിടൂ... ഉണ്ണീ... വിടൂ... എന്ന്. അവൾ ഉണ്ണിയുമായി പുറത്തേക്കോടി. അവൾ വിടർന്ന കണ്ണുകൾ തുറിച്ചു പർവ്വത രൂപിയായി മാറുന്നു. അവളുടെ അവസാന പ്രാണനും അവളുടെ ദേഹത്തിൽ നിന്നു പോയി. ഒരു പർവ്വതം പോലെ അവൾ വീണു. ആ വീഴ്ചയിൽ ഭൂമി കുലുങ്ങി, സമുദ്രം ഇളകി മറിഞ്ഞു. ഗോകുലം ഭയന്നു വിറച്ചു. കണ്ണൻ മാത്രം അപ്പോഴും അവളുടെ മുല കുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു; കുസൃതിക്കാരൻ. ഗോകുലവാസികൾ ഉണ്ണിയെ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നുമെടുത്ത് യശോദയെ ഏൽപ്പിച്ചു. കാളിന്ദി തീരത്തെ മണ്ണു കൊണ്ടുമൂടിഞ്ഞു. ഗോപന്മാർ അവളുടെ ശരീരം മഴുകൊണ്ട് വെട്ടി നുറുക്കി മുഴുവനായിട്ടും ചിതയൊരുക്കി ദഹിപ്പിച്ചു. ആ പുകയ്ക്ക് അകിലിന്റെയും ചന്ദനത്തിന്റെയും ഗന്ധം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ബാലഗോപാലനിൽ ആയ രാക്ഷസിക്ക് കൃഷ്ണ സ്പർശത്താൽ ലഭിച്ച പുണ്യം കണ്ടില്ലേ?

ഇനി നമുക്ക് പൂതനയുടെ പൂർവ്വവൃത്താന്തത്തിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കാം. പണ്ടു മിഥിലാ രാജ്യത്ത് കൃഷ്ണ ഭക്തനായ ബഹുലാശ്വൻ എന്നൊരു രാജാവു ഭരിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവിടെയെത്തിയ നാരദ മുനിയോടു രാജാവു കൃഷ്ണ കഥകൾ കേൾക്കുവാനുള്ള താൽപര്യം അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ മഹർഷി കൃഷ്ണചരിതം ബഹുലാശ്വനെ കേൾപ്പിച്ചു. അതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം മുനിയോടു ചോദിച്ചു, മഹർഷേ! എന്ത് പുണ്യമിരിക്കെന്നാൽ ആണ് പൂതനയ്ക്ക് മോക്ഷം കിട്ടിയത്; മഹർഷി പറഞ്ഞു. മഹാരാജൻ! ഞാൻ പൂതനയുടെ പൂർവ്വ ജന്മ ചരിത്രവും അവൾക്കെങ്ങനെ മോക്ഷം കിട്ടിയെന്നും ചുരുക്കി

ഉപനയം. പണ്ട് മഹാബലിയുടെ മുന്നിൽ ഭഗവാൻ വാമന രൂപത്തിൽ എത്തി. അപ്പോൾ വാമനനെ പറ്റിയും ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. വാമന ചിത്രങ്ങൾ ചില കുൽസിത കൽപികൾ വികലമായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കോറിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ ചിത്രം സർക്കസ് കൂടാരത്തിലെ കുള്ളന്മാരുടെ രൂപത്തിൽ ആണ്. എന്നാൽ ഉപനയനം കഴിഞ്ഞ (ബ്രഹ്മചാരിയായ ഒരു കൊച്ചു കുട്ടി ആയാണ് എന്ന് പുരാണം. അദിതി ദേവിയായി ആ കുട്ടിയോട് എന്താണ് കുടനെ നിന്റെ ആഗ്രഹമെന്തും എന്ന് ചോദിക്കുന്നു. അദിതി ദേവിയായി ആ ബാലനെ കണ്ടിട്ട് മഹാബലിയുടെ പുത്രി രത്നമാലക്ക്, അതുപോലൊരു കുഞ്ഞിനെ മുലയൂട്ടി വളർത്താൻ അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. വാമനരൂപിയായ ഭഗവാൻ അത് മനസ്സിലാക്കി അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ആ രത്നമാലയാണ് പൂതന ആയി പുനർജനിച്ച് ഭഗവാനെ മുലയൂട്ടിയത്. പൂത ഭാവന കണ്ടതുകൊണ്ട് പൂതന എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പൂതഭാവന അവളുടെ ദേഹപാനവും മുലപ്പാലിനോടൊപ്പം വലിച്ചു കുടിച്ച് തന്നിലേക്ക് അവളുടെ ആത്മാവിനെ ലയിപ്പിച്ചത്. അങ്ങനെ അവൾ വിഷ്ണുപദം പൂകി. ഈ കഥ നിർഭാഗ്യവശാൽ കൃഷ്ണജന്മോത്സവം നടത്തുന്നവർക്ക് പോലും വേണ്ടവിധം അറിയില്ല എന്നത് ദുഃഖകരം ആണ്. നമുക്ക് ഇനിയെങ്കിലും നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

"സ്ത്രീ [illegible] സ്ത്രീ പക്ഷ[illegible]" (1)

- ശ്രീ[illegible], ശ്രീലത.

കടലുകൾ കേൾക്കാനെളുപ്പമാർക്കും ഈ [illegible]. [illegible], [illegible] "വായ്മൊഴി" യിലൂടെ പലകാലങ്ങളും നാം കേൾക്കാറുണ്ട്. അമ്മയുടെ [illegible] നാം [illegible] റുണ്ട്. [illegible] പറയട്ടെ. ഒരു കുട്ടി [illegible] ......

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് [illegible] [illegible] ആയിരുന്നു [illegible]. [illegible] അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് [illegible] : [illegible] ....

[illegible] ആയിരുന്നു. [illegible] [illegible]കളിലൂടെ, [illegible], [illegible], [illegible] "[illegible]" [illegible] ആയിരുന്നു. [illegible], [illegible] [illegible]? [illegible] ..... [illegible].

എന്റെ [illegible] [illegible] [illegible] എന്റെ [illegible] ആണ്. ചെറിയ, ചെറിയ, [illegible] [illegible] ലൂടെ [illegible] [illegible] പറഞ്ഞു തന്നു. [illegible] [illegible]ത്തിലൂടെ ....

ഒന്നാംതരമൊരു പാചക വിദഗ്ദ്ധയായിരുന്നു. പലഹാരങ്ങളുടെ രുചിയും കറികളുടെ രുചിയും രണ്ടും ഒരു പോലെ [illegible] സ്വാദിഷ്ഠമായിരുന്നു.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

മഞ്ഞിൻതുള്ളി

[illegible], [illegible].

ഓടക്കുഴലിൻ നാദം, [illegible] ഉണരും
[illegible] [illegible].
മണ്ണിൽ വീഴും മഞ്ഞിൻ തുള്ളികളും
[illegible] നിൻ [illegible] ......

[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] നിൻ [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible], [illegible] ...

[illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible] ഞാൻ [illegible] ...
[illegible] ... [illegible] ...

BARATH BABU
SABIRI
OOEHS(SHJ)
5 - C

The Unsung Heroes

My ambition is to become an army officer and protect the country from enemies If I die also no problem for me because I am dieing for my country but I will fight until my last. If I die my parents will put a little bit of sand near me because for a little bit of sand I gave my life. Everyone will think about actors, players etc But not those army who protect us by putting their life at stake. We enjoy festivals and other celebrations but army officers enjoy this only in their dreams. And when people like us are sleeping they are awake and are defending our country from enemies. we admire actors and players and get inspired by them But we don't give a place in our heart To those unsung heroes the army officers.

★ ഓർമ്മയിലേക്കൊരു കാൽവയ്പ്പ് ★

പുറത്ത് നല്ല മഴ വണ്ടിയുടെ ഗ്ലാസിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികൾക്ക് അവരുടെയോ, കണ്ണീരുവീണ് പടർന്ന മുഖം, അതെന്റെ അമ്മയുടേതാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. എപ്പോഴൊക്കെയോ ഞാൻ മറന്നുപോയ എന്റെ അമ്മയുടെ മുഖം...... ഒന്നും ഓർമ്മ- വ്യക്തമായിരുന്നില്ല. വിവാഹിതയായ ഒരു പെണ്ണിന്റെ പരിമിതികളെക്കുറിച്ച് മറ്റാരെക്കാളും അമ്മയ്ക്ക് അറിയാം. അതുകൊണ്ടാകാം അമ്മ ഒരിക്കലും എന്നോട് പരാതി പറഞ്ഞില്ല. അതു തിരിച്ചറിയാൻ ഞാനൊരു അമ്മയാകുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. കൂടെ നിൽക്കാൻ ആരു- മില്ലാതെ ഒറ്റയ്ക്ക് എല്ലാം സഹിച്ചാണ് ഞങ്ങളെ വളർത്തിയത്. എന്നിട്ടും അവസാന നാളുകളിൽ അരികിലുണ്ടായിരുന്നില്ല

– 1 –

പണത്തിനുമപ്പുറം സ്നേഹത്തിനും ത്യാഗത്തിനും അതു വർഷങ്ങൾക്കും വിലയുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയാനും വൈകിപ്പോയി. എങ്കിലും എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ മനസ്സിലാകും. മനസ്സ് സങ്കടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ എത്ര പാതിരാത്രിയായാലും അമ്മയെ ഒന്ന് വിളിച്ചാൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു സമാധാനമാണ്. നേരം തെറ്റിയ വിളികളിൽ അമ്മയ്ക്ക് അറിയാം എന്റെ മനസ്സ് കലുഷിതമാണെന്ന്. "എന്താ എന്റെ കുട്ടിക്ക് എന്തുപറ്റി" "ഒന്നുമില്ലമ്മേ" എന്റെ വാക്കുകൾക്കിടയിലെ നിശബ്ദത അവൾ സങ്കടങ്ങളുണ്ടെന്ന് അമ്മ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. "എന്റെ മോളേ, ഒന്നും ഓർത്ത് സങ്കടപ്പെടണ്ട, അമ്മയില്ലേ എന്റെ കുട്ടിടെ കൂടെ, ഉറങ്ങാൻ നോക്ക്" അതു ഉറപ്പാണ് എനിക്ക് നൽകാറുള്ളത്. പണ്ടൊക്കെ അമ്മയുടെ ഓരം പറ്റി ഞാനെന്നുമുറങ്ങിയിരുന്നു. അന്നൊക്കെ സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെയാണ് ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. അതു കണ്ടിരുന്നത് അമ്മയുടെയെങ്കിലും ശകാരം കേട്ടുകൊണ്ടും

അമ്മയുടെ സ്നേഹം എന്റെ അമ്മാവിനോളം ചെന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ, അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ വിട്ടു പോകാൻ കഴിയില്ല. എനിക്ക് അമ്മയെ തൊട്ടറിയാം. ആ അമ്മയുടെ സങ്കടങ്ങളിലേക്കും സ്നേഹത്തിലേക്കും ഇറങ്ങി ചെല്ലാം.

– 2 –

പൂരം കഴിഞ്ഞ് കൈ നിറയെ വളയിട്ട് നാണയവും പിടിച്ച് ഓടിയ തുള്ളിച്ചാടി ഓടിയ എന്നെ അമ്മ പുറത്തിൽ നിന്നും വിളിച്ചു. “ഓടാതെ കുട്ടി അവിടെ നിൽക്കൂ സന്തോഷത്തിൽ മതിമറന്ന ഞാൻ- ഇതൊന്നും കേൾക്കാൻ നിന്നില്ല. ഞാൻ വേറെ ഏതോ ലോകത്തായിരുന്നു. ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേട്ട് കണ്ണ് തുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ മുന്നിൽ വലിയമ്മ. “നേരം ഉച്ചയായി ഈ കുട്ടി എഴുന്നേൽക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ഇങ്ങനെ കിടക്കുകയാണോ”... ‘എഴുന്നേൽക്കൂ” കണ്ടത് ഒരു സ്വപ്നമാണെന്ന് സങ്കടത്തോടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കൈയിൽ വളയില്ല. നാണയവുമില്ല സങ്കടം സഹിക്ക വയ്യാതെ ഓടി അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ പുക വിങ്ങിയ അടുക്കളക്കുള്ളിൽ അമ്മ വിയർത്തു കുളിച്ചു നിൽക്കുന്നു. തണുപ്പുകാലമായിട്ടും അമ്മ വിയർത്തിരിക്കുന്നു. മുടിയിഴകളിലൊക്കെ ചാരം പറ്റി വികൃതമായിരി- ക്കുന്നു. അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലെ സങ്കടങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്കന്ന് മനസിലാവുമായിരുന്നെങ്കിലും, എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അമ്മയോട് പറയുമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അമ്മയോട് പറഞ്ഞുപോയി. “അതിനെന്താ പൂരം വരട്ടെ എന്റെ കുട്ടിക്ക് എല്ലാമെല്ലാം വാങ്ങിതരുമല്ലോ,” എന്ന് പറഞ്ഞ് കെട്ടിപ്പിടിച്ച് നെറുകയിൽ ഉമ്മവെച്ചു എന്റെ അമ്മയുടെ ശബ്ദം ഇടറിയിരുന്നോ,? കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നുവോ...? അന്നതൊന്നും എനിക്കന്ന് മനസിലാ- യില്ല. പിന്നീടെപ്പോഴോ, ആ അമ്മ സങ്കടങ്ങൾ ഞാൻ തിരിച്ചറി- ഞ്ഞിരുന്നു.

“ശാപം കിട്ടിയ ജന്മങ്ങൾ” വലിയമ്മയുടെ പിറുപിറു- ക്കൽ കേട്ടിട്ടും അമ്മ പറഞ്ഞു “ മോള് പോയി കുളിച്ചിട്ടു വന്നോ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകേണ്ടേ അമ്മ കഞ്ഞി എടുത്ത് വയ്ക്കാം” വേഗന്ന് കിണറ്റിൻ കരയിൽ പോയി തലയിലൂടെ തണുത്തവെള്ളം കോരി ഒഴിക്കുമ്പോൾ ശരീരം മുഴുവൻ തണുത്തു. വിറച്ചിരുന്ന സ്വയമുള്ളൊരു കുളിക്ക് കുളികഴിഞ്ഞ് തലതുവർത്തി മുടിവാരിക്കെട്ടാതെ ഓടി അമ്മയുടെ അടുത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ അമ്മ-

അമ്മ ശകാരം " ഈ കുട്ടിടെ ഒരു കാര്യം തലതുവർത്താതെ തലയിൽ വെള്ളമിറങ്ങി പനിപിടിക്കണ്ട. ഞാൻ തുവർത്തിതരാം അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഞാൻ അങ്ങനെ നിൽക്കും. അമ്മ തന്നെ തലതോർത്തി കൊടുത്ത്, സ്കൂൾ യൂണിഫോം ധരിച്ച് തുണി സഞ്ചിയിലേക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ വാരിനിറക്കുമ്പോഴാണ് അടുത്ത വീട്ടിലെ മായേച്ചിയുടെ വിളി " മീനാട്ടി ഇന്ന് ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ വരുന്നില്ല. ഞാൻ അച്ഛന്റെ കൂടെ വണ്ടിയിലാണ് പോകുന്നത് " ശരി എന്ന് പറയുമ്പോഴും മനസിൽ സങ്കടമായിരുന്നു. ആ സങ്കടം തീർത്തത് അമ്മയോടായിരുന്നു " എന്താ അമ്മേ എനിക്ക് മാത്രം ഇങ്ങനെ എന്റെ അച്ഛൻ എന്താ വരാത്തത് എന്താ. അച്ഛന്റെ കൂടെ പോകാൻ പറ്റാത്തത് " അതു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മ എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരു പാട് കരഞ്ഞു. അമ്മയുടെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ അമ്മയോട് അങ്ങനെ ചോദിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് തോന്നി " അമ്മേ അമ്മ കരയണ്ട, ഞാനിനി അങ്ങനെ ചോദിക്കില്ല" കണ്ണീർ തുടച്ച് എന്നെ ചേർത്ത് പിടിച്ച് നെറുകയിൽ ഉമ്മ വച്ചു " എന്റെ കുട്ടി സ്കൂളിൽ പോകാൻ നോക്ക്" പിന്നീടൊരിക്കലും ഞാൻ ആ ചോദ്യം അമ്മയോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല

വിവാഹിതയായി വീടുവിട്ട് പോകുമ്പോൾ അമ്മയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരുപാട് കരഞ്ഞു. അമ്മ കൂടെയില്ലാത്ത ജീവിതത്തോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഒരുപാട് സമയമെടുത്തു. എന്റെ വീട്ടു മുറ്റത്തിൽ തനിച്ചാക്കപ്പെട്ട എന്റെ അമ്മയും എന്റെ സങ്കടങ്ങളിൽ വലിയൊരു കിടന്നു. ഇടയ്ക്കൊക്കെ അമ്മയെ കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ഞാൻ പഴയതൊക്കെ ഓർത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ അമ്മ വിളിക്കും " മീനാട്ടി നീ ഇവിടെ വന്ന് അരികിൽ ഇരുന്നേ വിശേഷങ്ങളൊക്കെ പറയ്" പരിഭവങ്ങളും സങ്കടങ്ങളുമൊക്കെ പറയും അമ്മയെ ചേർത്തു പിടിച്ച് തൊടിയിലൂടെ അങ്ങനെ നടക്കുമ്പോൾ, അമ്മയ്ക്കു ഞാനെന്നും കൊച്ചുകുഞ്ഞാകും. ഒരു പത്തുവയസുകാരി. അമ്മയോടൊപ്പം ഉറങ്ങാൻ കിടന്നാലും മേശപ്പുറത്ത് ജനലിലൂടെ ഒളികണ്ണി-

— 4 —

യെന്നും പരിഭ്രമവുമൊന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കും

എനിക്ക് വളർന്നപ്പോൾ അമ്മ അവനെ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചു. അവനെ അമ്മ സ്നേഹിക്കുന്നതും ലാളിക്കുന്നതും നോക്കിനിന്ന് കൗതുകത്തോടെ നോക്കിയിരിക്കും. ഓരോ പ്രാവശ്യവും തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ അമ്മ ചോദിക്കും ഇനി എന്നാ എന്റെ കുട്ടി അമ്മയെ കാണാൻ വരുന്നത് .... വരാം അമ്മേ ... വ്യക്തമായ ഒരു ഉറപ്പ് കൊടുത്തിരുന്നില്ല. പിന്നെ പിന്നെ അമ്മയെ കാണാനുള്ള വരവിന്റെ ദൈർഘ്യം കൂടി കൂടി വന്നു. വരുമ്പോൾ കൂടുതൽ പറഞ്ഞാൽ പറയും തന്നെ കാണാനായിന്ന വഴിയല്ല. ഒന്നു കാണാൻ പറ്റുന്നില്ല എന്ന സങ്കടം.

ഒടുവിൽ അമ്മയുടെ ചേതനയറ്റ ശരീരം കാണാനാണ് ഞാൻ നാട്ടിലേക്ക് വന്നത്. അമ്മ എന്നെ തനിച്ചാക്കി കടന്നു പോയത്. പിന്നെ അവിടെ നടന്നതൊന്നും ഞാനറിഞ്ഞില്ല. മനസ്സി-നൊരു മരവിപ്പായിരുന്നു. പിന്നീട് അമ്മയില്ലാത്ത ആ വീട്ടിലേക്ക് പോകണമെന്ന് തോന്നിയില്ല. അത് എന്റെ തെറ്റായിരുന്നു. അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ വിട്ട്, ആ വീട് വിട്ടു പോകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് തിരിച്ചറിയാതെ പോയത് എന്റെ തെറ്റ്. അതിനൊരു പ്രായശ്ചി-ത്തമാണ് ഈ തിരിച്ചുപോക്ക്. അമ്മയുടെ കുഴിമാടത്തിൽ ഒരു വിളക്ക് വയ്ക്കണം. അമ്മയുടെ ഗന്ധവും സാമീപ്യവുമുള്ള വീട്ടിലും, തൊടിയിലും അമ്മയോടൊപ്പം എനിക്ക് നടക്കണം. ഇനി എന്നോ ജന്മമുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ അമ്മയുടെ മകളായി തന്നെ ജനിക്കണം ആ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടാൻ എനിക്ക് വയ്യ .... 'എന്റെ കുട്ടി അമ്മേ' അറിയാതെ വിളിച്ചുപോയി.

അമ്മയുടെ ഗന്ധവും സാമീപ്യവും ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്ന ഈ യാത്രയിലും അമ്മ എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് ഇറങ്ങേണ്ടിടത്ത് അമ്മ തന്നെ ഉണർത്തിയിരുന്നു .... എന്റെ അമ്മ..! അമ്മയുടെ ഓർമ്മകളോടൊപ്പം മഴനനഞ്ഞ ആ നാട്ടുവഴിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി നടന്നു.

— 5 —

കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ... കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ ഒന്നും മാഞ്ഞും മറഞ്ഞും പോയില്ല .... എന്റെ ബാല്യവും കൗമാരവും പിച്ചവച്ച മുറ്റവും നാടും നാട്ടുവഴികളും - എല്ലാം കാലത്തിന്റെ തിരശീലക്കുള്ളിലേക്ക് ഓരോന്നോരോന്നായി മറക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ എന്റെ മനസിൽ എല്ലാം മായാതെ നിൽക്കുന്നു.

ജയ. എസ്. നായർ

— 6 —